

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2008/100/ES

z dne 28. oktobra 2008

o spremembi Direktive Sveta 90/496/EGS o označevanju hranilne vrednosti živil v zvezi s priporočenimi dnevnimi vnosi, pretvorbenimi faktorji za izračun energijske vrednosti in opredelitvami

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/496/EGS z dne 24. septembra 1990 o označevanju hranilne vrednosti živil ⁽¹⁾ ter zlasti člena 1(4)(a) in (j) in člena 5(2) Direktive,

po posvetovanju z Evropsko agencijo za varnost hrane,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 90/496/EGS določa, da je treba opredeliti prehransko vlaknino.

(2) Pogoji za prehranske trditve, kot sta „vir prehranske vlaknine“ ali „visoka vsebnost prehranske vlaknine“, so določeni v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih ⁽²⁾.

(3) Zaradi jasnosti in skladnosti z drugo zakonodajo Skupnosti, ki se nanaša na navedeni pojem, je treba zagotoviti opredelitev „prehranske vlaknine“.

(4) Pri opredelitvi prehranske vlaknine je treba upoštevati ustrezne študije Codex Alimentarius in izjavo v zvezi s prehransko vlaknino, ki jo je znanstveni svet za dietetične izdelke, prehrano in alergije Evropske agencije za varnost hrane dal 6. julija 2007.

(5) Prehranska vlaknina se tradicionalno zaužije kot rastlinski material in ima enega ali več ugodnih fizioloških učinkov, kot so skrajšanje časa prehajanja črevesne vsebine, povečanje količine fekalij, mikroflora debelega črevesja jo lahko fermentira, znižanje skupnega holesterola v krvi, znižanje ravni holesterola LDL v krvi, znižanje ravni post-prandialne glukoze v krvi ali znižanje ravni inzulina v krvi. Najnovejši znanstveni dokazi kažejo, da lahko podobni ugodni fiziološki učinki izhajajo iz drugih polimerov ogljikovih hidratov, ki niso

prebavljivi in niso naravno prisotni v živilih v obliki, v kateri se zaužijejo. Zato je primerno, da opredelitev prehranske vlaknine vključuje polimere ogljikovih hidratov z enim ali več ugodnimi fiziološkimi učinki.

(6) Polimeri ogljikovih hidratov rastlinskega izvora, ki so v skladu z opredelitvijo prehranske vlaknine, se lahko v rastlini tesno povežejo z ligninom ali drugimi sestavinami, ki niso ogljikovi hidrati, kot so fenolne spojine, voski, saponini, fitati, kutin, fitosteroli. Kadar se te snovi tesno povežejo s polimeri ogljikovih hidratov rastlinskega izvora in ekstrahirajo s polimeri ogljikovih hidratov za analizo prehranske vlaknine, se lahko obravnavajo kot prehranska vlaknina. Kadar pa se te snovi ločijo od polimerov ogljikovih hidratov in dodajo živilu, se ne smejo obravnavati kot prehranska vlaknina.

(7) Za upoštevanje novega znanstvenega in tehnološkega napredka je treba spremeniti seznam pretvorbenih faktorjev za izračun energijske vrednosti.

(8) Poročilo FAO s tehnične delavnice „Energijska vrednost živil – analize metode in pretvorbeni faktorji“ navaja, da za 70 odstotkov prehranskih vlaknin v tradicionalnih živilih velja, da se lahko fermentirajo. Zato je primerno, da povprečna energijska vrednost za prehransko vlaknino znaša 8 kJ/g (2 kcal/g).

(9) Eritritol se lahko uporablja v različnih živilih, med drugim tudi kot nadomestilo za hranila, kot je sladkor, kadar je zaželena nižja energijska vrednost.

(10) Eritritol je poliol, v skladu z obstoječimi pravili, kot je določeno v členu 5(1) Direktive 90/496/EGS, pa bi se njegova energijska vrednost izračunala z uporabo pretvorbenega faktorja za poliole, in sicer 10 kJ/g (2,4 kcal/g). Z uporabo tega pretvorbenega faktorja potrošnik ne bi bil popolnoma obveščen o nižji energijski vrednosti izdelka, ki je bila dosežena z uporabo eritritola pri njegovi proizvodnji. Znanstveni odbor za hrano je v svojem mnenju o eritritolu z dne 5. marca 2003 navedel, da je energijska vrednost eritritola nižja od 0,9 kJ/g (manj kot 0,2 kcal/g). Zato je primerno sprejeti ustrezen pretvorbeni faktor za izračun energijske vrednosti eritritola.

⁽¹⁾ UL L 276, 6.10.1990, str. 40.

⁽²⁾ UL L 12, 18.1.2007, str. 3.

- (11) Priloga k Direktivi 90/496/EGS navaja vitamine in minerale, ki so lahko navedeni kot del označevanja hranilne vrednosti, določa njihov priporočen dnevni vnos (PDV) in opredeljuje pravilo, kaj določa znatno količino. Namen tega seznama PDV je zagotoviti vrednosti za označevanje hranilne vrednosti in izračun, kaj določa znatno količino.
- (12) Na pravilo o znatni količini, kot je opredeljeno v Prilogi k Direktivi 90/496/EGS, se sklicuje v drugi zakonodaji Skupnosti, zlasti členu 8(3) Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih ⁽¹⁾, Prilogi k Uredbi (ES) št. 1924/2006 in členu 6(6) Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom ⁽²⁾.
- (13) PDV iz Priloge k Direktivi 90/496/EGS temeljijo na priporočilih strokovnega posvetovalnega zasedanja FAO/STO v Helsinkih leta 1988.
- (14) Za zagotavljanje skladnosti z drugo zakonodajo Skupnosti je treba obstoječi seznam vitaminov in mineralov ter njihovih PDV posodobiti glede na znanstveni napredek od leta 1988.
- (15) Znanstveni odbor za hrano je v svojem mnenju o reviziji referenčnih vrednosti za označevanje hranilne vrednosti z dne 5. marca 2003 vključil referenčne oznake hranilne vrednosti za odrasle. To mnenje zajema vitamine in minerale iz Priloge I k Direktivi 2002/46/ES in Priloge I k Uredbi (ES) št. 1925/2006.
- (16) Prilogo k Direktivi 90/496/EGS je zato treba ustrezno spremeniti.
- (17) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 90/496/EGS se spremeni:

⁽¹⁾ UL L 183, 12.7.2002, str. 51.

⁽²⁾ UL L 404, 30.12.2006, str. 26.

1. v členu 1(4)(j) se doda naslednji stavek:

„Opredelitev snovi in po potrebi analizne metode se vključijo v Prilogo II;“

2. členu 5(1) se dodata naslednji alineji:

„— vlaknine 2 kcal/g – 8 kJ/g

— eritritol 0 kcal/g – 0 kJ/g.“

3. Priloga se nadomesti z besedilom iz Priloge I k tej direktivi.

4. Doda se besedilo iz Priloge II k tej direktivi.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. oktobra 2009. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene določbe uporabljajo tako, da od 31. oktobra 2012 prepovejo trgovino z izdelki, ki niso v skladu z Direktivo 90/496/EGS, kakor je spremenjena s to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 28. oktobra 2008

Za Komisijo
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije

PRILOGA I

Priloga k Direktivi 90/496/EGS se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA I

Vitamins in minerali, ki se lahko navedejo, ter njihovi priporočeni dnevni vnosi (PDV)

Vitamin A (µg)	800	Klorid (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Kalcij (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Magnezij (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Tiamin (mg)	1,1	Cink (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Baker (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluorid (mg)	3,5
Folna kislina (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Krom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molibden (µg)	50
Pantotenska kislina (mg)	6	Jod (µg)	150
Kalij (mg)	2 000		

Pri določitvi znatne količine je praviloma treba upoštevati 15 % priporočenega vnosa, navedenega v tej prilogi, na 100 g ali 100 ml ali na paket, če ta vsebuje en sam obrok.“

PRILOGA II

Direktivi 90/496/EGS se doda naslednja Priloga II:

„PRILOGA II

Oprelitev snovi, ki predstavlja prehransko vlaknino, in analizne metode, kakor je navedeno v členu 1(4)(j)

Oprelitev snovi, ki predstavlja prehransko vlaknino

V tej direktivi pomeni ‚prehranska vlaknina‘ polimere ogljikovih hidratov s tremi ali več monomerskimi enotami, ki se ne prebavijo niti absorbirajo v tankem črevesu človeka in spadajo v naslednje kategorije:

- užitni polimeri ogljikovih hidratov, naravno prisotni v živilih v obliki, v kateri se zaužijejo,
 - užitni polimeri ogljikovih hidratov, ki so bili pridobljeni iz surovine za živilo s fizikalnimi, encimskimi ali kemijskimi sredstvi in ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom,
 - užitni sintetični polimeri ogljikovih hidratov, ki imajo ugoden fiziološki učinek, dokazan s splošno sprejetim znanstvenim dokazom.“
-